

Slotsholmsgade 10-12
DK-1216 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M im@im.dk
W www.im.dk

Folketingets Socialudvalg

Dato: 30. juni 2011
Enhed: Kommunaljura
Sagsbeh.: DEPLRH
Sags nr.: 1106853
Dok nr.: 569616

Folketingets Socialudvalg har den 8. juni 2011 stillet følgende spørgsmål nr. 455 (Alm. del) til indenrigs- og sundhedsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Line Barfod.

Spørgsmål nr. 455:

”I forlængelse af svar på SOU alm. del - spørgsmål 412 bedes ministeren besvare spørgsmålet, idet der ikke spørges til en konkret sag, der er eller har været behandlet i klagesystemet, men ønskes en generel vejledning om, hvilke grænser ministeren mener, at Den Europæiske Menneskerettighedskonventions art. 9 om religionsfrihed og art. 14 om forbud mod diskrimination sætter for forvaltningens inddragelse af borgeres religiøse tilhørsforhold i afgørelser?”

Svar:

Indenrigs- og Sundhedsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet samt udvalgets spørgsmål nr. 456 indhentet bidrag fra Justitsministeriet, som henholdsvis spørgsmål om den almindelige forvaltningsret, herunder den forvaltningsretlige grundsætning om saglighed i forvaltningen, samt Den Europæiske Menneskerettighedskonvention henhører under.

Justitsministeriet har oplyst følgende:

”Justitsministeriet kan i den forbindelse oplyse, at det er almindeligt antaget i den juridiske litteratur og i retspraksis, at der for den offentlige forvaltning gælder en almindelig, uskreven lighedsgrundsætning, jf. bl.a. Hans Gammeltoft-Hansen m.fl., Forvaltningsret, 2. udgave (2002), side 340 f. Lighedsgrundsætningen forbyder, at i alt væsentligt ens sager bliver behandlet retligt forskelligt. Forvaltningen må således ikke foretage usaglig forskelsbehandling.

Herudover indeholder grundloven i § 70 en lighedsgrundsætning, hvorefter det er forbudt at diskriminere med bl.a. trosbekendelsen som kriterium for så vidt angår nydelse af borgerlige og politiske rettigheder. Det antages i den statsretlige litteratur, at der kan gøres visse undtagelser fra lighedsgrundsætningen, men at der må drages snævre grænser for undtagelserne, jf. nærmere herom bl.a. Poul Andersen, Dansk Statsforfatningsret (1954), side 636 f., Alf Ross, Dansk Statsforfatningsret II, 3. gennearbejdede udgave ved Ole Espersen (1980), side 758 f., og Henrik Zahle, Dansk Forfatningsret, 3. udgave (2003), side 159.

Hvorvidt en kommune vil kunne inddrage oplysninger om borgernes religiøse tilhørsforhold ved afgørelsen af forvaltningssager, vil således bero på, om dette vil være saglige i den konkrete situation.

For så vidt angår Den Europæiske Menneskerettighedskonvention kan det oplyses, at retten til religionsfrihed, som følger af artikel 9 i konventionen, og forbuddet mod diskrimination på baggrund af religion, som følger af konventionens artikel 14 sammenhold med artikel 9, ikke tilføjer yderligere i forhold til det ovenfor anførte.”

Jeg kan henholde mig hertil.

Med venlig hilsen

Bertel Haarder / Pernille Christensen